

Vstup Finska do NATO vrátí Finsko do válečného stavu s Ruskem

- CZ24 News | 13. května 2022

FINSKO: Odstoupení Finska od Pařížské smlouvy z roku 1947 znamená jeho návrat k 19. září 1944, do válečného stavu s Ruskem (nástupcem SSSR).

[Alexandr Vladimirov](#)

Dne 15. dubna 2022 oficiální zástupkyně ruského ministerstva zahraničí Maria Zacharova v odpovědi na otázku médií [hovořila](#) o národní bezpečnosti Švédska a Finska a důsledcích pro ně, pokud vstoupí do NATO: „Členství v NATO není schopné posílit jejich národní bezpečnost. Automaticky se ocitnou na frontové linii NATO. Členství v NATO navíc ve skutečnosti znamená zřeknutí se části suverenity v rozhodování v oblasti obrany a také v zahraniční politice“.

Maria Zacharova poznamenala, že v posledních letech byla ve vztahu ke Švédsku a Finsku vedena „cílená kampaň vnějších sil k jejich zapojení do severoatlantického bloku“.

Kromě toho, jak uvedla oficiální zástupkyně ruského ministerstva zahraničí, orgány Švédska a Finska „by také měly pochopit důsledky takového kroku pro naše bilaterální vztahy a evropskou bezpečnostní architekturu obecně, která je nyní ve stavu krize.“

Pojďme se bavit o konkrétních datech. Finský parlament může rozhodnout o žádosti o členství v alianci do konce května 2022. Švédská vláda plánuje předložit nabídku na summitu bloku v červnu 2022 v Madridu. Finsko a Švédsko se tak mohou stát členy NATO již v létě 2022.

Důsledky členství těchto zemí v alianci jsou pro Rusko krajně negativní.

Hranice NATO bude jen 150 kilometrů od našeho severního hlavního města, Petrohradu. Délka hranice Rusko-NATO se více než zdvojnásobí.

Rusko se samozřejmě obává především Finska. Máme s ním společnou hranici dlouhou 1 324 kilometrů, z toho 1 270 kilometrů připadá na zemskou hranici s řekami a jezery.

Nové členy NATO zastoupené Švédskem a Finskem bude Rusko považovat za vojenské cíle, včetně cílů pro ruské jaderné zbraně. Je zřejmé, že počet živé síly a vojenské techniky nepřítel v blízkosti ruských hranic poroste. Naše země tedy bude muset reagovat nasazením konvenčních ozbrojených sil a také nasazením nestrategického jaderného odstrašení.

Prostředky nestrategického jaderného odstrašení jsou taktické (nestrategické) jaderné zbraně (TJZ). Právě TJZ hrají pro Rusko roli hlavního faktoru regionálního odstrašení. V konvenčních ozbrojených silách má blok NATO jasnou převahu nad ozbrojenými silami Ruské federace.

Pokud mluvíme o prostředcích doručování taktických jaderných zbraní, pak bychom měli především vyzdvihnout operačně-taktický raketový komplex „Iskander“. Jeho dosah ničení je 500 kilometrů.

Z ruského území se snadno dostane jak do Helsinek, hlavního města Finska, tak do Stockholmu, hlavního města Švédska.

Nyní je OTRK „Iskander“ aktivně používán v průběhu speciální vojenské operace na Ukrajině a

potvrdil své jedinečné taktické a technické vlastnosti. V modifikaci „Iskander-M“ nese odpalovací zařízení komplexu dvě kvazibalistické rakety 9M723. V modifikaci „Iskander-K“ – dvě řízené střely 9M728 / P-500.

Z otevřených zdrojů je známo, že raketa 9M723 může být jak v konvenční, tak ve speciální verzi, tzn. s jadernou hlavicí s výtěžností 50 kilotun TNT. Nutno podotknout, že 6. srpna 1945 byla na Hirošimu svržena americká atomová bomba „Little Boy“ o kapacitě 20 kilotun.

Na rozšíření Severoatlantické aliance z 30 na 32 členů může Rusko reagovat nejen posílením svého vojenského uskupení v tomto směru.

Toto rozložení ovlivňuje i cíle speciální vojenské operace na Ukrajině. Logika konfrontace s NATO diktuje nutnost nastolit kontrolu nad celým ukrajinským územím. Přidejme sem i prohloubení spolupráce v obranné sféře s Běloruskem. Rusko tak může časem znovu získat kontrolu nad téměř celou západní hranicí SSSR.

Kromě toho, po tažení Ozbrojených sil Ruské federace přes Oděskou oblast k hranicím Podněsterska může Moskva uznat nezávislost Podněsterské moldavské republiky.

Otevřená zůstává i otázka Moldavské republiky.

Prezidentka této země Maia Sandu požádala 3. března 2022 o členství v Evropské unii. Členství Moldavska v EU neodpovídá geopolitickým zájmům Ruska, protože pak bude Moldavsko zafixováno v zóně západního vlivu a po nějaké době se stane členem NATO.

Ruská federace tak má čím reagovat na vstup Švédska a Finska do Severoatlantické aliance.

Navíc – nesmí se zapomínat na to jaké požadavky naše země stanovila pro USA a NATO v polovině prosince 2021 v bezpečnostních zárukách – vojenská infrastruktura aliance by se měla vrátit k hranicím roku 1997. Po úspěšném dokončení speciální vojenské operace na Ukrajině bude tato otázka znovu nastolena, ale již z nových geopolitických pozic Ruska.

Pokud jde o Finsko, jeho záměr vstoupit do NATO je z právního hlediska neplatný a Helsinky nemají na tuto akci žádná práva.

Pařížská mírová smlouva s Finskem z 10. února 1947 je stále v platnosti.

Připomenu, že ve 2. světové válce bylo Finsko nejbližším spojencem nacistického Německa, bojovalo proti SSSR, finské ozbrojené síly se účastnily blokády Leningradu a spolu s finskými civilními okupačními úřady páchaly válečné zločiny na sovětském území.

Pařížská mírová smlouva z roku 1947 uvalila na Finsko řadu omezení.

Dohoda stanovila omezení velikosti a složení ozbrojených sil Finska, jakož i zákaz mít jaderné zbraně, ponorky, bombardovací letadla a některé další typy zbraní.

Uvedu úryvek z článku 13 smlouvy:

„Obsah a údržba pozemní, námořní a letecké výzbroje a opevnění bude přísně omezena tak, aby odpovídal úkolům vnitřního charakteru a místní obraně hranic.“

To znamená, že Finsko nejenže nemá právo vstoupit do NATO, ale ani právo interagovat s NATO mimo své hranice.

Článek 22 Pařížské mírové smlouvy z roku 1947 uvádí, že ji lze změnit pouze dohodou mezi Radou bezpečnosti OSN a Finskem. A Rusko jako stálý člen Rady bezpečnosti OSN k tomu nikdy nedá souhlas. Věřím, že stejný postoj zaujme i Čína.

Rád bych vás upozornil na skutečnost, že pokusy Helsinek jednostranně změnit Pařížskou mírovou smlouvu z roku 1947 nebo ji zrušit jsou nejen právně neplatné, ale také uvrhnou tuto zemi do právního stavu, který předcházela uzavření této mírové smlouvy.

Právní stav předcházející uzavření Pařížské mírové smlouvy z roku 1947 znamená návrat Finska k 19. září 1944, datu uzavření Dohody o příměří mezi SSSR a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska na jedné straně a Finska na straně druhé (Moskevské příměří podepsalo Finsko na jedné straně a SSSR a Velká Británie jednající jménem zemí ve válce s Finskem na straně druhé).

Právně to také znamená návrat Finska do válečného stavu s Ruskem (nástupcem SSSR) - a také s Británií. Protože pro ukončení válečného stavu byla uzavřena Pařížská mírová smlouva s Finskem z 10. února 1947.

Zdá se rozumné přinést tento právní stav prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí Ruské federace nejen do Finska, ale i do všech zemí NATO. Ne každý radostně přivítá nového člena, který je ve válce s Ruskem - státem s nejmocnějším jaderným arzenálem planety.

Velkou „radost“ z této situace bude mít i finská veřejnost, která by měla být rovněž informována prostřednictvím kanálů nezávislých na finském státě.

Finsko tak vstupem do NATO udělá fatální chybu. Rusko by se s tím nemělo smířit.

Odchod Finska z právního rámce Pařížské mírové smlouvy z roku 1947 bude porušením mezinárodního práva a zcela oprávněně nastolí otázku nuceného navrácení Finska do právní oblasti.

Autor: Alexandr Vladimirov

ZDROJ: Institut RUSSTRAT / Pokec24.cz

Přeložila Janinna